

Maatalou- delle uudet EU-linjaukset

**EU:n maatalous-
tuet ja tukimäärä-
ykset ovat erittäin
ratkaisevia suoma-
laisen maatalouden
jatkuvuudelle ja
kannattavuudelle.**

Ville Porkola

EU:n maatalouspolitiikan lehti kääntyy kuluvaan vuoden lopulla. Seitsemäksi vuodeksi laadittava yhteinen maatalouspolitiikan säännöstö ja EU:n maatalousohjelma elää nyt viimeistä voimassaolovuottaan.

Uusien säännösten on määrä tulla voimaan ensi vuoden alusta Uudistus kuitenkin myöhästyy näillä näkymin vuodella.

Työn alla oleva maatalouspolitiikan uudistusesitys etenee oletettua hitaammin ja on nyt Euroopan parlamentin käsittelyssä.

Säilyykö kotimainen ruuantuotanto?

Suomalainen maatalous on nykyisenä EU-aikana osa EU:n maataloutta. EU:n maataloustuet ja tukimää-

Esa Erävalo

KD-meppi Sari Essayah haluaa huomioida pohjoiset ilmasto-olot.

räykset ovat erittäin ratkaisevia suomalaisen maatalouden jatkuvuudelle ja kannattavuudelle.

Maatalous on niitä harvoja politiikan sektoreja, jotka ovat nykyään yksinomaan EU:n yhteisessä toimivallassa. Puhtaasti kansallista maatalouspolitiikkaa ei ole, sillä kansallisestikin maksettavat tuet on hyväksyttävä komissiossa.

– Niinpä parhaillaan meneillä oleva uudistus on meillekin äärimmäisen tärkeä, europarlamentaarikko **Sari Essayah** selventää suomalaisen ja EU:n maatalo-

uspolitiikan yhtäläisyyksiä.

Vaikka suomalainen viljelijä saa yli puolet tuloistaan myymällä tuotteitaan ja huolehtimalla kotimaisten elintarvikkeiden saatavuudesta, se ei riitä säilyttämään kotimaista ruuantuotantoa.

Tuotannosta saamallaan tuloilla ei suomalainen maataloustuottaja saisi riittävä toimeentuloa, eikä pystyisi pitämään tilaansa toiminnassa ja silloin kotimainen maataloustuotanto olisi vaarassa.

Kannattavuutta pyritään yhtenäistämään

EU on laatinut yhteisiä sisämarkkinoita varten yhteisen maatalouspolitiikan, jolla pyritään yhtenäistämään eri puolilla Eurooppaa harjoitettavan maatalouden kannattavuutta.

Tärkeimpänä toimenä tässä yhteydessä EU on pitänyt heikoimmille alueille annettavaa tukea.

EU:n maatalouspolitiikka ja maataloustukien perusteet määritellään ja sovitaan etukäteen seitsemän vuoden jaksoissa. Parhaillaan menossa oleva jakso päättyy tämän vuoden lopussa. Ensi vuoden alusta on määrä alkaa seuraava maatalouspolitiikan jakso.

Europarlamentaarikot osallistuvat nyt tasavertaisesti kunkin maan maatalousministerien kanssa

Uusi maatalouspolitiikka myöhästyy

Neuvottelut seuraavan EU:n yhteisen maatalouspolitiikan, CAPin (Common Agriculture Policy) säännöksistä ovat olleet valmisteltavina jo vuoden 2010 heinäkuusta lähtien. Säännösten oli määrä olla valmiina jo näihin aikoihin, vuoden 2013 alussa, jotta kukin jäsenmaa saisi ajoissa oman koneistonsa käyntiin.

Viime viikon maanantaina, 14. tammikuuta EU:n maatalouden pääosasto ilmoitti kuitenkin, että uudistus viivästyy ja uudet säädökset valmistuvat todennäköisesti ensi kesään

mennessä.

Uuden maatalouspolitiikan käynnistymistä odotetaan ja uusia maataloussäädöksiä tähdätään vuoden 2015 alusta voimaan tuleviksi.

Maa- ja metsätalousministeriön mukaan tämä aiheuttaa sen, että nykyisillä säännöksillä toimitaan vuoden 2014 ajan eli käytetään nykyisiä niiltä osin kuin ne ovat mahdollisia.

Mepit ensimmäistä kertaa päättämässä maatalouspolitiikasta

Euroopan parlamentti pääsee nyt ensimmäistä kertaa vaikuttamaan suoraan EU:n maatalouspolitiikan

suunnitteluun. Aiemmin parlamentti on voinut antaa pelkästään lausuntoja, mutta nyt europarlamentaarikot osallistuvat neuvotteluihin ja pääsevät vaikuttamaan lakiehdotusten sisältöihin.

Europarlamentaarikot osallistuvat nyt tasavertaisesti kunkin maan maatalousministerien kanssa maatalouspolitiikan lakien laatimiseen. Lissabonin sopimus loi niin sanotun yhteispäätösmenettelyn ja antoi parlamentille lisää valtaa uusien lakien säätämisessä.

– Tämä uusi tilanne ei välttämättä ole vielä kaikille toimijoille valjennut. Nyt pelkkä komission lobbaa-

Parhaillaan meneillään oleva maatalousuudistus on suomalaisille erittäin tärkeä.

Maatalouspolitiikan lakien laatimiseen. Lissabonin sopimus loi niin sanotun yhteispäätösmenettelyn ja antoi parlamentille lisää valtaa uusien lakien säätämässä.

minen ja neuvoston työn seuraaminen ei riitä. Parlamentin panoksessa korostuu kuluttaja- ja ympäristönäkökulma, samoin parlamentti pyrkii valvomaan myös pienviljelijöiden näkemysten huomioimista, toteaa Sari Essayah.

Maataloutta ohjataan uusille urille

Seuraava yhteinen maatalouspolitiikka eli cap tuo merkittäviä muutoksia ja erilaisia tukiperusteita nykyisiin säästöihin verrattuna. Uudet säädökset korvaavat entiset säädökset ja vaativat viljelijöitä ottamaan huomioon muutokset. Kuten kaikkien EU-maiden, myös

Suomen on viritettävä maataloutensa toimimaan uusien lakien pohjalta.

Komission esityksessä uudeksi maatalouspolitiikaksi eli on luonteenomaisinta maataloustukien jakaminen uudella tavalla.

Maataloustuet määritellään esityksessä enemmän yhteiskunnan kuin viljelijän ja maatalouden näkökulmasta.

Ykköspilarissa säilyisivät nimikkeiden tasolla markkinatoimet ja tuotantositonnaiset tuet erityistuotantoon. Sen sijaan niin sanottu tilatuki jakaantuisi useiksi osiksi. Niitä olisi viisi erillistä tukimuotoa: 1. pienten tilojen tuki, 2. nuorten viljelijöiden tuki,

3. luonnonhaittatuki ja 4. viherryttämistuki ja 5. perustuki.

Viherryttämistukea maaseutu-ympäristön säilyttäjäille

Viherryttämistukea on komissio kuvaillut maaseutu-ympäristön säilyttämisestä maksettavana korvauksena. Se koskisi muiden kuin tuotantomaiden hoitamista ja siistinä pitämistä.

Niin sanotun kakkospilarin tuet eli maaseututuet säilyisivät suurin piirtein entisellään ja niihin kuuluisi jatkossakin ympäristötuki ja luonnonhaittakorvaus eli lfa, sekä maaseudun kehittämisetuet.

Viljelijöitä vaaditaan ympäristönhoitajiksi

Uusi maatalouspolitiikka sisältää paljon ympäristönhoitovaatimuksia. Viljelijöitä vaaditaan tukien saamiseksi toimimaan maaseutu-ympäristön hoitajina. Niin sanottu viherryttämisaatimus velvoittaisi viljelijöitä huolehtimaan myös

viljelyyn kelpaamattomasta maasta ja jättämään jopa osan maastaan viljelemättä eräänlaiseksi ympäristönhoitoalueeksi.

Viljelijöiltä vaadittaisiin myös kolmen eri kasvilajin viljelyä viljelykierron nimissä. Suomalaisille viljelijöille kyseinen vaatimus on erittäin hankala, sillä ilmaston kylmyydestä ja lyhyestä kas-

vukaudesta johtuen meillä ei löydy kolmea kannattavasti viljeltävää lajiketta.

Siitä syystä eruroparlamentaarikko Sari Essayah ja muut suomalaiset eruroparlamentaarikit ovatkin esittäneet, että kaksi eri viljelykasvilajia riittäisi.

– Omat muutosesitykseni, joita olen tehnyt yhteistyössä muiden suomalaismeppeiden kanssa, ovat liittyneet viherryttämiseen mm. kolmen kasvin vaatimukseen, kesannointilavaatimuksen vähentämiseen ja pohjoisten ilmasto-olojen huomioimiseen, Sari Essayah luettelee.

Kirjoittaja on KD-meppi Sari Essayah'n toimiston harjoittelija Brysselissä.

Maataloustuet määritellään esityksessä enemmän yhteiskunnan kuin viljelijän ja maatalouden näkökulmasta.